

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 83-177	Polletna naročnina L. 1.750
PODUREDNIŠTVO:	Letna naročnina L. 3.500
	Letna inozemstvo L. 4.500
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXV. - Štev. 5 (1237)

Gorica - četrtek, 1. februarja 1973 - Trst

Posamezna številka L 80

Dežela Furlanija - Julijska Benečija po desetih letih posebnega statuta ter slovenska narodnostna skupnost

Letos 31. januarja je poteklo deset let, kar je bil odobren v rimskem parlamentu poseben statut avtonomne dežele Furlanije-Juljske Benečije.

Ustanovitev dežele Furlanije-Juljske Benečije, ki je tako leta 1963 dobila poseben statut (kar je predvidevala ustava že leta 1947), je bila nedvomno pomembno politično in upravno dejanje, ki je zadevalo vse prebivalstvo, tako italijanskega kot slovenskega porekla. Uradne oblasti pripravljajo slovesno počastitev deželne desetletnice. Gotovo bo o tem na široko poročal italijanski tisk, kakor tudi uradni tiskovni viri. Tudi naš list, ki sledi dogajanju v okviru deželnega sveta in deželne odbora precej intenzivno ves ta čas, hoče ob tej važni obletnici povedati nekaj svojih misli.

RAZOCARANJE SLOVENSKE NARODNOSTNE SKUPNOSTI NAD BESEDILOM DEŽELNEGA STATUTA

Po ustanovitvi dežele s posebnim statutom, posebej po rojstvu avtonomnih dežel doline Aoste ter Tridentinsko-Gornje Poadije, smo Slovenci na Tržaškem, Goriškem, v Benečiji ter v Kanalski dolini z nestrpnostjo pričakovali ustanovitev avtonomne dežele Furlanije-Juljske Benečije ter ustrezno in učinkovito debato ob tem v rimskem parlamentu. Vedeli smo (in vsi, tudi oblastniki so v tem smislu gogorili), da je bila dežela ustanovljena zaradi prisotnosti v njenih mejah slovenske narodnostne skupnosti. Tako so hitele zahtevati tudi stranke tako imenovanega ustavnega loka, razen redkih izjem. V rimskem parlamentu se je ob tisti priložnosti razvila živahna debata, toda rezultata v korist slovenske manjšine ni bilo prav nobenega. Vse stranke ustavnega loka (med njimi naj omenimo KD, ki je kot najmočnejša stranka tudi najbolj odgovorna; KPI in PSI, ki bi se morali kot levičarski stranki tudi dejansko zavzeti za slovenske pravice, ne pa samo z besedami) so enostavno pozabile na nas in tako nas poseben statut niti ne imenuje. Niti z besedico ne! Govori le na splošno o zaščiti etničnih in kulturnih značilnosti državljanov, pa naj pripadajo kateri koli jezikovni skupini... Niti v ednini ne govori statut, da bi tako vsi, čeprav indirektno, mislili, da gre gotovo za slovensko narodnostno skupnost, temveč govori v množini, tako da nekateri pravijo, da misli člen 3 deželnega statuta tudi na nekatere nemške skupnosti, ki živijo v Karniji ter v Kanalski dolini. Pravilno, da bi bile tudi te skupnosti zaščitene v svojih težnjah, vendar pa je primerjava s slovensko narodnostno skupnostjo, to je s tistim delom slovenskega naroda, ki je ostal izven meja matične dežele, le nekoliko neprimerna. Tako v političnem kot v kulturnem kot ekonomskem pogledu; in konec koncev tudi z ozirom na zgodovinsko preteklost Slovencev na Tržaškem, Goriškem, v Kanalski dolini ter v Benečiji, kot tudi glede števila pripadnikov te narodnostne skupnosti. Neodpuščljiva napaka je bila storjena s strani vodstev tistih italijanskih strank, ki so privolile v tako megleno besedilo 3. člena deželnega statuta, čeprav je bila ustanovljena dežela zaradi prisotnosti v njenih mejah slovenske skupnosti, tako kot je bila — kot smo prej rekli — ustanovljena dežela Aosta zaradi francoske manjšine ter Tridentinsko-Gornje Poadije zaradi nemške manjšine.

Zgodovinska napaka torej italijanskih vsedravnih strank (posebno KD, KPI ter PSI, ki pri nas najbolj iščejo slovenskih glasov ob raznih volitvah) je, da so glasovali za tak statut, v katerem nismo Slovenci niti imenovani! Posledica tega je bila tudi ta, da nismo smeli biti izrecno imenovani v raznih deželnih zakonih, češ da statut tega ne predvideva, vladati pa noče o tem slišati, ker hoče pač zase vsako pristojnost glede slovenske manjšine.

SLOVENSKA SKUPNOST PRODRE Z IZRAZOM »SLOVENSKI«

Po ustanovitvi dežele s posebnim statutom je moralo tako preteči polnih sedem let, preden se je v deželni zakonodaji smelo govoriti jasno o Slovencih. To je dosegel naš predstavnik v deželnem svetu dr. Drago Štoka, ki je predložil dva zakonska osnutka, ki sta zamenjala tedaj veljavni frazi »nosilci posebnih interesov« (to naj bi bili Slovenci!) z jasno besedo, ki označuje te »nosilce« za Slovence.

Se enkrat so torej imeli prav tisti, ki so trdili, da moramo sami v boj, če hočemo kaj doseči. Velike italijanske stranke — tako sredinske kot levičarske — so lahko polne lepih besed, ampak na koncu držijo, da si moramo vedno in povsod sami pomagati, če hočemo živeti in doseči kakšne nove uspehe.

NEGATIVNE IN POZITIVNE STRANI DEŽELE

V okviru avtonomne dežele Furlanije-Juljske Benečije sta se ves čas njenega obstoja zavzemala za pravično rešitev slovenskih vprašanj predvsem na slovenski listi izvoljena Slovenci. Kljub težkim razmeram jima je uspelo spraviti pred deželno zbornico nekaj zakonov, katerih odobritev s strani deželnega sveta je jasno izpričala voljo do življenja celotne slovenske zamejske skupnosti.

Povsod smo pripravljeni priznati nesporno dejstvo, da smo že z ustanovitvijo dežele kot take prišli Slovenci na boljše položaje, saj smo končno vsi tržaški, goriški in beneški Slovenci združeni v eno upravno telo, katerega meje segajo od Milja do trbiške občine. Z ustanovitvijo dežele se je tudi narodnostna zavest določenega dela našega prebivalstva, posebej tistega v videmski pokrajini, ojačila. Prav tako je dežela pozitivno dejstvo zaradi podpor, ki jih prejemajo slovenske kulturne, gospodarske, športne ter verske organizacije, ki so se tako vsaj nekoliko rešile velikih finančnih težav.

Pa še eno pozitivno stran smo zamejski Slovenci dobili z ustanovitvijo dežele s posebnim statutom: naš slovenski predstavnik sme govoriti v imenu vseh Slovencev v deželni zbornici. Tako je naš deželni svetovalec stalno spremljal probleme tržaških, goriških in beneških Slovencev, kakor tudi Slovencev iz Režije in Kanalske doline. Žal nam deželni statut ne zagotavlja, da bi slovenska narodnostna skupnost imela kot taka avtomatično svojega poslanca v deželnem svetu (kar bi bilo več kot opravičljivo!). Zaradi tega se moramo ob vsakih volitvah v deželni svet zbrati in krepko angažirati za svojega predstavnika v deželnem svetu.

DEŽELA NAJ REŠUJE TUDI SLOVENSKA VPRAŠANJA

Naš list je bil ves čas od ustanovitve dežele na stališču, naj ta rešuje slovenska vprašanja, oz. vprašanja, ki zadevajo slovensko narodnostno zamejsko skupnost. Žal je centralna vlada (tudi levosredinska!) vedno zatirjevala, da je le ona pristojna glede reševanja teh naših problemov. Danes vidimo, da to ne gre! Vlada oz. parlament se nočeta spoprijeti z vprašanjem naše globalne narodnostne zaščite, zato naj bo dežela tisti organ, ki naj pristopi z vso realnostjo in pristojnostjo k rešitvi naših narodnostnih, socialnih in ekonomskih problemov. Če Rim spli, naj se vsaj dežela zgane. Zato morajo stranke, ki so danes v okviru deželnega sveta na oblasti, to je Krščanska demokracija, socialisti ter socialdemokrati napeti vse sile, da bodo pri osrednji vladni pošten zagovornik narodnostnih pravic, ki jih že desetletja terjamo. Če ne bodo te stranke sposobne vključiti svoje delovanje v okviru deželnega sveta s konkretnimi zakoni

Bodosegel Vietnam pravi mir?

Ko so prejšnji teden sporočili, da sta Henry Kissinger in Le-Duc-Tho dosegla sporazum za prekinitve sovražnosti v Vietnamu, so se po vsem svetu milijoni in milijoni oddahnili in sprejeli vest z neprikritim zaobljstvom.

In to kljub mnogim nejasnim in nelahkim rešitvam, ki jih omejenji sporazum vsebuje. Dolgoletna tragedija je prišla h koncu, odigralo se je njeno zadnje dejanje. Nekaj dni kasneje, v soboto 27. januarja so v hotelu Majestic — dolgoletnem sedežu težavnih mirovniških pogajanj — še slovesno potrdili doseženi sporazum. Prišli so sami zunanji ministri zainteresiranih držav — William Rogers za ZDA, Tran Vam Lam za Južni Vietnam, Nguyen Duy Trinh za Severni Vietnam ter gospa Nguyen Thi Binh za Vietkong. Slovesnost podpisa je potekala v dokaj hladnem vzdušju, načelniki delegacij si niso niti podali rok, le potem so si že od daleč proč od častnikarjev in fotografov segli v roke in se pogovorili ob čaši šampanjca. Nista pa bila prisotna oba glavna tvorca mirovnega sporazuma, Kissinger in Le-Duc-Tho.

V čem je bistvo sedanjega premirja? V tem sporazumu gre predvsem za sklenitev vojaškega premirja na vseh frontah vietnamskih bojišč, ki je stopilo uradno v veljavo v soboto 27. ponoči. (Žalostno je pri tem, da so padala človeška življenja še vse naslednje dni od prvega podpisa ter še po sami uradni prekinitvi sovražnosti.) Med glavnimi elementi mirovnega sporazuma naj omenimo predvsem umik ameriških čet iz Vietnama ter osvoboditev ameriških vojniških ujetnikov v Sev. Vietnamu v teku šestdesetih dni po podpisu sporazuma. Dogovor prepoveduje nadalje kakršno koli infiltracijo s Severnega v Južni Vietnam ter spoštovanje demilitariziranega področja. V njem je govora o pogajanjih za mirno združenje obeh Vietnamov, prepoved uporabljanja ozemelj Laosa in Kambodže za vmešavanje v zadeve in kršitev suverenosti Južnega Vietnama in končno umik tujih sil iz Laosa in Kambodže. V sporazumu so odločno potrjena zagotovila za suverenost in nedotakljivost Južnega Vietnama. Obenem bo ustanovljen poseben tristranski svet za pomiritev. Posebno važnost ima pri tem mednarodno nadzor-

stvo nad izvajanjem mirovnega sporazuma. To nalogo bodo opravljale Kanada, Indonezija, Poljska in Madžarska (sorazmerno za oba svetovna bloka). Komisija sama bo štela nad tisoč predstavnikov in razni vojaški strokovnjaki omejenih dežel so že odpotovali tako v Hanoi kot v Sajgon. Vojaška komisija samih zainteresiranih držav pa bo štela nad tri tisoč članov. Politično plat miru bo kasneje obravnavala še posebna mednarodna konferenca. Poleg omenjenih bodo na njej zastopane še ostale velesile (Sovjetska zveza, Kitajska, Velika Britanija in Francija).

KONEC TRIDESETLETNE VOJNE

Če se ozremo nekoliko nazaj, bomo lahko spoznali, da je indokitaški polotok že dobrih sto let predmet zanimanja Evrope. Ze leta 1868 so francoske pomorske ednice napadle Anam, del današnje Indokine in s tem začela razvoj francoskega kolonializma na tem delu jugovzhodne Azije. Predolgo bi bilo naštevati vseh kasnejših faz indokitaškega spora. Kot v ostalih kolonialnih deželah pod britansko in francosko oblastjo v Aziji se je tudi na ozemlju Indokine začelo večje nacionalno gibanje v dobi med obema svetovnima vojnama. Še zlasti lahko beležimo obdobje od leta 1943 dalje, ko gre že za odkrito organizirano borbo proti Franciji.

Kot v sloviti evropski tridesetletni vojni (1618-1648), ki je poznala celo vrsto obdobij in križanja interesov takratnih velesil, Richelieujeve Francije in Habsburžanov, tako imamo tudi danes v tej azijski tridesetletni vojni mešanje interesov najprej kolonialnih imperijev nato pa sedanjih velesil. Ne smemo pa pri tem pozabiti, da se je na samem področju enega izmed delov nekdanje francoske Indokine, Vietnama, začela vojna tudi v znamenju ideološkega boja za ali proti komunizmu. Tega bi danes ne smeli pozabiti, zlasti sedaj ne, ko vsi očitki padajo samo na protikomunistično, ameriško in južnovietnamsko stran. Res, da so se v sam okvir te borbe primešali še nacionalistični in drugi faktorji, ki jih ni podcenjevali, vendar ne smemo mimo dejstva, da je prav komunistična gverila iz Sev. Vietnama začela vso to tragično in zapleteno vojno ob-

dobje. Mnogo je bilo napak, tudi zelo hudih in usodnih, ki jih je Washington zagrešil v tem več kot desetletnem boju. Računati pa je treba, da je vse to tudi dediščina nekdanje francoske kolonialne uprave, ki gotovo ni bila tako modra in pragmatična kot npr. angleška v sosednjih deželah Indije in Birmanije. Ameriška intervencija, ki se je najprej izkazala le kot asistenca z vojaškimi in drugimi strokovnjaki, se je po letu 1954 (poraz Francije pri Dien-bien-fuju) postopno izprevrnila v večje vojaške in politične obveznosti, ki jih je najbolj odkrito prevzel najprej predsednik Kennedy, nato pa še bolj njegov komaj umrli naslednik Johnson. Vse naprej pa je že zgodovina oz. kronika. Predsednik Nixon si je v resnici prizadeval, da bi prišlo do postopnega umika ZDA iz vietnamskega boja, kar je že dokazal pred leti s svojo teorijo »devietnamizacije«. To je tudi izvajal do konca kljub nekaterim nasprotujočim si potezom, ki so našle zelo neugoden odmev v svetovnem javnem mnenju.

MIR ALI ZATIŠJE?

V svojem poročilu o doseženem miru je predsednik ZDA slovesno izjavil, da se ZDA od sedaj naprej ne bodo več direktno vmešavale niti v vietnamske zadeve niti v katero koli drugo podobno krizo. »Minil je čas, ko so si ZDA usvojile vojne drugih narodov...« tako je dejal Nixon ob slovesnem ustoličenju dne 20. januarja letos na Kapitolu. To pa še ne pomeni, da Amerika ne bo več podpirala Južnega Vietnama ali ostalih zavznikov v času hujših kriz. Pri tem gre za način in oblike, s katerimi hoče od zdaj naprej washingtonska vlada podpirati svoje zaveznike po svetu.

Ali bo sedanjí sporazum prinesel pravi mir? Na to vprašanje bo lahko odgovorila le bodočnost. Zadnja številka pariškega »L'Express« piše že o začetku tretje vietnamske vojne (prva pod Francozi, druga je bila sedanja). Ugledni francoski dnevnik »Le Monde« z dne 29. januarja pa omenja v nekem svojem komentarju temne možnosti, da se bo zdaj rdeči teror laže soočal z belim. Tudi dogodki zadnjih dni ne kažejo še najbolj svetlih upov. Tako hanojski in vietkonški kot sajgonski premiki dajo misliti na vse. Mi lahko samo želimo, da bi pri tem zmagali razsodnost ter čut za pravico in spoštovanje demokratičnih svobod vseh od danes tako preizkušenih vietnamskih ljudi.

Svoj delež bo gotovo doprinesla tudi človeška solidarnost, ki se kaže že v pozivih državnih poglavarjev, sv. očeta, načelnikov vlad in dobrodelnih ustanov vsega sveta za obnovo in dvig opustošenih ozemelj in za olajšanje materialnega in moralnega življenja te indokitaške dežele.

Golda Meir pri papežu

V ponedeljek 15. januarja je sv. oče sprejel izraelsko ministrsko predsednico Goldo Meir. Razgovor je trajal približno eno uro. Iz časopisnih novic zvedemo, da sta se sv. oče in Golda Meir razgovarjala o pravni zaščiti svetih krajev. Sv. oče želi doseči, da se sveti kraji ne bi spreminjali in da bi imeli vsi kristjani prost dostop do njih. Izraelski listi poročajo, da so bili razgovori uspešni, iz vatikanskega glasila L'Osservatore Romano pa zvedemo bolj malo.

OB MIROVNEM SPORAZUMU ZA VIETNAM

Po tridesetih letih krvavih bojov na indokitaškem področju, ki so povzročili neprecenljivo škodo in zahtevali milijone žrtv zlasti med vietnamskim ljudstvom, so se nasprotne strani končno sporazumele za prenehanje sovražnosti in določile pogoje za vzpostavitev resničnega in trajnega miru.

Slovenska demokratska zveza v Gorici, ki v svojem političnem delovanju vedno poudarja potrebo po miru in sodelovanju med narodi, izraža svoje zadovoljstvo ob podpisu mirovnega sporazuma za Vietnam.

Zaveda pa se, da bo mogoče uresničiti v tistem delu sveta in povsod, kjer so še žarišča vojne, res pravo notranje pomirjenje, le če bodo vsi prizadeti spoznali nesmisel vojne kot sredstva za medsebojno obračunavanje ter v skladu z listino Organizacije Združenih narodov opustili vsako obliko maščevanja in nasilne revolucije.

Zato pod temi pogoji smemo pričakovati, da bo v južnovzhodni Aziji in drugod po svetu zavladal mir, ki bo pomenil novo dobo za tiste narode.

Vodstvo SDZ v Gorici

že v tej zakonodajni dobi, bomo prisiljeni zavzeti do njih jasno politično stališče. Te stranke, oz. deželni odbor mora nadalje storiti vse, da bodo zakonski osnutki, ki ležijo v parlamentu, med njimi tudi osnutek, ki sta ga izdelali Slovenska skupnost ter SDZ, postali kmalu zakonodajna resničnost.

Naj bo desetletnica ustanovitve dežele Furlanije-Juljske Benečije priložnost za izprašanje vesti italijanskim vsedravnim strankam, ali so izpolnile svoje poslanstvo tudi glede rešitve vprašanj slovenske narodnostne skupnosti, posebno ker jim to nalagajo ustava ter mednarodne obveznosti.

Posvetitev nove slovenske cerkve v Sydneyu v Avstraliji

G. Vinco Zaletel je v začetku novega leta odpotoval v Avstralijo z namenom, da se tam ustavi kake tri mesece, obišče rojake po raznih mestih in prisostvuje tudi svetovnemu euharističnemu kongresu, ki bo v Avstraliji v mesecu marcu. Ob tem svojem obisku v Avstraliji se je spomnil tudi na Katoliški glas in poslal od tam naslednje izvirno poročilo. (Ured.)

Za Avstralijo in ves katoliški svet pomemben dogodek bo letos svetovni euharistični kongres v Melbourneu. Za avstralske Slovence pa je najpomembnejša dogajališča nove cerkve v Sydneyu. Obojega sem se hotel udeležiti, da vsaj v slikah posredujem oba dogodka zamejskim Slovincem.

Po vojni so se začeli Slovenci množično izseljevati v Avstralijo. Potrebno je bilo, da gredo dušni pastirji za njimi. Prvi so se odzvali koroški rojak dr. Janko Mikula in frančiškani p. Beno Korbič in p. Klavdij Okorn. Leta 1955 je prišel p. Bernard Ambrožič, ki je najgloblje zaoral v avstralsko versko globino in začel izdajati mesečnik »Misli«. Ker sta se p. Korbič in Okorn vrnila v Ameriko, so potem prišli p. Bazilij v Melbourne, nam poznani že pokojni p. Odilo Hajšek, p. Valerijan Jenko in p. Stanko Zemljak v Sydney. Razen dr. Mikula so vsi frančiškani.

V začetku je bila za Slovence v Sydneyu in okolici služba božja v Paddingtonu pri frančiškanih. Leta 1969 so kupili že staro in revno leseno prezbiterijsko cerkev v Merrylandsu. Prostor je na lepem kraju. Začeli so načrtovati novo večjo cerkev. Da bi ne bilo preveč težav z dovoljenji, so uradno le »renovirali« staro, v resnici pa napravili novo. Načrt je napravil inž. Ivan Zigon. Gradili so jo deloma Slovenci sami, deloma pa »Katoliško gradbeno društvo«, ki ga vodi avstralski velepodjetnik in trgovec Ruben Scarf in dela brez dobička. Največ je prispeval slovenski podjetnik Dušan Lajovic, ki je plačal oba zvonika in po svojih zvezah preskrbel brezplačno streho. Cerkev je dolga 18 m, široka 14 m in so jo končali junija 1972. Ima 200 sedežev.

Posebna dragocenost in umetnost je velik križ, ki ga je iz rdečega avstralskega cedrovega lesa izrezal Slezjec umetnik Friderik Rents. Pravijo, da je to sedaj najlepši križ v Avstraliji. Isti je že prej

za staro cerkev napravil kip sv. Rafaela, zavetnika te cerkve in zavetnika vseh izseljencev in ki je sedaj spredaj ob tabernaklju.

V nedeljo 14. januarja se je zbralo v Merrylandsu okoli 1.000 Slovencev. Cerkev je posvetil ljubljanski pomožni škof dr. Stanko Lenič ob asistenci frančiškanskega provinciala p. Marjana Valenčaka, tukajšnjega dušnega pastirja p. Valerijana Jenka, dr. Janka Mikula in Vinka Zaletela. G. škof je imel med slovesno sv. mašo krasen nagovor o pomenu te cerkve, pa tudi kako naj bomo mi vsi živi kamni v zgradbi sv. Cerkve.

Cerkve je obenem spomenik vsem padlim žrtvam obeh svetovnih vojn. Plošča je vzdana na zadnji steni cerkve in jo je odkril župan te občine, g. Develin. V svoji uradni obleki je bil pri božji službi, pozorno sledil vsem obredom in petju in tudi sam prejel sv. obhajilo.

Petje je vodil priznani pevovodja g. Ludvik Klakočar, ki se že 25 let požrtvovalno briga za cerkveno in svetno petje med Slovenci v Sydneyu.

Popoldne so se Slovenci s škofom in drugimi gosti zbrali na »Slovenski zemlji« v Horsley parku k pikniku. Ob domači muziki in petju in drugih dobrotah so preživeli lepo popoldne v prosti naravi.

V tednu po blagoslovitvi je bil v fari sv. Rafaela sveti misijon. Vodil ga je škof dr. Lenič. Po večerni maši in pridigi pokazem vedno nekaj slik o Koroški, o naših navadah in življenju in jih tako povezuje z domovino. Ljudje zelo uživajo ob slikah in domači pesmi, ker tega jim Avstralija ob vsem bogastvu ne nudi.

V soboto 20. januarja je bil blagoslov »triglavske slovenske zemlje«, druge skupine slovenskih izseljencev. V nedeljo 21. januarja pa je škof podelil sv. birmo slovenskim otrokom.

Ker živi v Sydneyu in okolici okoli 5.000 Slovencev, pomeni škofov obisk poživitev verskega in narodnega življenja.

Ob vsem veselju je ena žalost: p. Bernard Ambrožič leži težko bolan v bolnišnici; bil je že tretjič operiran.

Po sydneyanskem obisku bo škof obiskal še druge slovenske skupine, potem pa odšel med največjo v Melbourneu, kjer se bo obenem udeležil euharističnega kongresa.

Pismo uredništvu

Spoštovani urednik! V Katoliškem glasu z dne 18. januarja 1973 sem z nemajhnim začudenjem bral v članku na 3. strani, da so se socialisti vzdržali, ko je šlo v tržaškem občinskem svetu za načelno vprašanje uporabe slovenščine v okviru delovanja tržaškega občinskega sveta. Ze ves čas se sprašujem, kako je vendar mogoče, da so se pristaši PSI (med njimi Dušan Hreščak) vzdržali pri tako važnem vprašanju. Ali je med štirimi izvoljenimi socialističnimi občinskimi svetovalci kdo vsaj zardel ob tistem dejanju? Kmalu bodo volitve ponovno tu, pa bodo pristaši te stranke spet obupno klicali na pomoč Slovence, zato da se bodo na račun njihovih glasov spet vzdržali, ko bo šlo za uporabo slovenskega jezika v raznih svetih. Bog ve, kaj si mislijo tisti Slovenci, ki glasujejo za PSI v prepričanju, da je ta stranka iskren in trden bojovník za slovenske narodnostne pravice. (Sledi podpis)

Naš odgovor: Italijanska socialistična stranka je danes v veliki krizi, saj je razdeljena pravzaprav na štiri močne frakcije, ki jih v državnem merilu vodijo De Martino, Mancini, Nenni in Lombardi. Poleg notranjih težav in preprirov pa so v teh mesecih doživeli še politični šok, ko so čez noč morali iz vladne stranke postati opozicijska stranka. Ni tako lahko prebrsti vse te težave (zapuščanje važnih mest, ministrskih stolčkov itd.). Zato se stranka grize in znotraj šibi. Isto velja v krajevnem merilu, kjer so vsi pristaši PSI slovenskega jezika vključeni v strujo »demartinovcev«. Kljub vsemu pa moramo priznati, da se je v teh desetih letih, ko je bila PSI na oblasti, le trudila za razjasnitev določenih pojmov in problemov. Toda zahtevati v tem trenutku od nje, da bi šla po kostanj v ogenj za slovenska vprašanja, je skoro nekaj nemogočega. To morajo vedeti tudi naši volivci, da ne bodo spet opeharjeni od raznih italijanskih strank, tokrat od socialistične.

S TRŽAŠKEGA

Iz delovanja Slov. trž. skavtov

Na prvi letošnji seji glavnega vodstva Slovenskih tržaških skavtov, ki je bila 17. januarja, so člani vodstva pregledali delovanje posameznih skupin. Letos se je število skupin povečalo, tako da so redni tedenski sestanki volčičev ali izvidnikov v naslednjih krajih: Opčine (dve skupini), Kontovel-Prosek, Sv. Križ, Mavhinje, Rojan, Mačkovičje, Trst - ul. Risorta, Škedenj, Trst - Sv. Ivan, Trst - Kolonkovec, Trebče, Bazovica, Katinara. Roverji se zbirajo na Katinari in v ul. Risorta. Oba klana imata novo skupino novincev-roverjev. Na seji so poročali tudi člani komisij za prenovitev pravilnika STS in za uvajanje »nove poti« izvidništva. Obe komisiji sta skoraj dokončali pripravljeno delo.

Sledila je potrditev novih imenovanj v organizaciji. Člani vodstva so še govorili o programu, ki bo imel kot glavne točke v prihodnjih mesecih športno tekmovanje, tečaj za vodnike in jurjevanje. Ob koncu je bilo na vrsti še nekaj organizacijskih vprašanj. — ij

Koncert Tria Lorenz

V okviru abonmajskih koncertov Glasbene Matice je nastopil v Kulturnem domu trio bratov Lorenz. Spored koncerta je obsegal skladbo »Posavje 1941« Danila Svare, Haydnove »Škotske in vališke pesmi« ter Smetanov trio op. 15, navdušeno občinstvo pa je izprosil še dodatek. Haydnove pesmi je ob spremljavi tria izvajal tenorist Mitja Gregorač.

Istega dne sta Trio in Mitja Gregorač izvedla kratek koncert na trgovskem zavodu »Ziga Zois«. Koncertu so prisostvovali vsi dijaki, skladbe pa je razlagal Janko Ban.

Ljubljanska Drama v »Rossettiju«

V gledališču »Rossetti« je gostovala v tork 23. januarja Drama SNG iz Ljubljane, ki je tako vrnila obisk tržaškega Teatra Stabile. Drama SNG se je predstavila tržaškemu občinstvu, med katerim je bilo tudi mnogo Slovencev, z dvema Molierovima komedijama »Improvizacija v Versaillesu« in »Scapinove zvijače«. Obe deli je poljski režiser Peter Lutschak združil v celoto.

Blesteča igra ljubljanskega ansambla je žela splošno priznanje občinstva in kritike. Gledalci so lahko sledili dogajanju na odru s pomočjo simultane prevajanja iz slovenščine v italijanščino, vendar bi pri igri uživali tudi brez tega, ker so bili igralci na taki višini, da so direktno komunicirali z občinstvom.

Pred predstavo je igralce in vodstvo Drame sprejel deželni odbornik za kulturo Giust.

Mesec za katoliški tisk

ZANIMANJE ZA »KATOLIŠKI GLAS« NA ŠVEDSKEM

Bollmora, 16. januarja 1973

Naročnik sem »Naše luči«, ki skoraj v vsaki številki prinaša ponatis kakšnega članka iz Vašega časopisa. In ker so ti članki po vsebini izredno zanimivi, sem že večkrat mislil na to, da bi se naročil na Vaše glasilo. Na žalost nisem mogel dobiti natančnega naslova niti s posredovanjem tukajšnjih Slovencev niti s »povečevalnim steklom« glave Vašega lista, ki je vedno objavljena pri ponatisu Vaših člankov v »Naši luči«. Danes sem pa sklenil, da pošljem pismo na pomanjkljivi naslov Vašega uredništva s prošnjo, da me smatrate za naročnika »Katoliškega glasa«. Po prejemu računa v lirah (tako se najlažje nakaže iz Švedske) Vam nemudoma pošljem znesek.

V upanju, da Vas moje vrstice najdejo, Vas lepo pozdravljam. (Sledi podpis.)

Pismo neznanega slovenskega delavca-izseljenca na Švedskem smo objavili predvsem zaradi tistih naročnikov Katoliškega glasa, ki so v zadnjem času list odpovedali, ko je bilo treba obnoviti naročnino. Naj vidijo, kako gledajo in kaj mislijo o Katoliškem glasu tisti, ki si želijo jasne in pogumne besede v teh časih, ki so bogati praznih besedi in slepenišenja. Prav te dni smo znova slišali slovenskega laika, ki je rekel: »Katoliški glas je edini slovenski časopis, ki drži izbrano »linijo«.

Torej nismo »Zdihujmo«, kot meni neki slovenski pisatelj, temveč smo povedali resnico tudi o Stalinu, ko je bil ta še idol številnih slovenskih krščanskih socialistov, in smo menda edini poročali o poskusu sežiga nadškofa »Pelikana« in dejanje obsodili, ko se je to zgodilo in ne 25 let potem; prav tako smo poročali in obsodili poskus umora »sv. Janeza iz Efeza«, ko se je to zgodilo in ne šele po njegovi smrti. Zavest imamo, da nismo nikoli »zdihovali«, temveč da smo zmeraj povedali, kar smo imeli za potrebno povedati. V začetku so najbrž zdihovali drugi, ki se sedaj oglašajo, ko je Hruščev obsodil »kult osebnosti« v časih Stalina in ko je že marsikaj prešlo v zgodovino in zato nas kot časniki ne zanima več. Mnenja smo, da je začetek krščanske ljubezni v tem, da katoliški časopis, dokler je čas, pove ljudem resnico. Kajti »resnica vas bo osvobodila« (sv. Pavel).

OKNO V DANAŠNJI SVET

Duhovniški jubileji

Biserio mašo bodo letos obhajali, »če bo Gospod hotel«, naslednji duhovniki ljubljanske nadškofije: Anton Hafner, Jožef Poje, Franc Lovšin, Franc Kokel.

Zlatomašniki bodo v ljubljanski nadškofiji: Anton Pogačnik, Ivan Sladič, prof. Matija Tomc, Andrej Križman, Jože Rott.

Zlatomašniki za A. A. Slovensko Primorje (Koper) bodo: Franc Hrovat (Trnovlirska Bistrica), Viktor Kos (Šempeter), Franc Lavrenčič (Kamnik), p. Albin Skrinjar SJ (iz Sežane).

Srebrno mašo bodo obhajali: Marjan Kožlin (Podmelec), Ivan Mavrič (Sežana), Franc Rupnik (Kobarid), Albin Germek (Dolina), Rudolf Bogatec (Kontovel), Anton Prinčič (Števerjan), msgr. dr. Frančišek Segula (Rim), prof. Rafko Vodeb (Maribor).

Cerkve v Indiji

Po podatkih indijske škofovske konference je v Indiji sedaj približno 8 milijonov katoličanov, za katere skrbi 9.211 duhovnikov. Indija ima sorazmerno veliko redovnic in sicer 33.595. V zadnjih desetih letih se je število redovnic povečalo za 53 %. Škofij je 87. Vsi škofje razen štirih so domačini. Indijska Cerkve ima za vzgojo duhovnikov 65 semenišč ter skrbi za 310 bolnišnic in za 603 zavetišča za otroke.

Jezuitska družba v številkah

Jezuitska družba je izdala svoj letopis, iz katerega je razvidno, da šteje družba trenutno 31.861 redovnikov. Jezuiti posvečajo veliko skrb šolstvu in vodijo 53 univerz, 45 univerzitetnih kolegijev, 380 visokih in 4.300 drugih šol.

Skupno potrdilo o prejemu krsta

V Angliji se je 19. Cerkva zedinila glede skupnega izdajanja potrdil o prejemu krsta, ki bo veljalo uradno za vse krščanske Cerkve v Angliji. To potrdilo bo zagotavljalo, da je prejemnik krsta bil oblit z vodo in krščen v imenu Očeta in Sina in Sv. Duha. Kdor bo odlej tako potrdilo imel, ne bo še enkrat pogojno krščen, ako bo prestopil iz kake protestantske Cerkve v katoliško ali anglikansko Cerkve in obratno. Na tak krst in tako potrdilo krsta so pristale vse tri Cerkve v Angliji: katoliška, anglikanska in ostale protestantske Cerkve. Težje pa je vprašanje glede obreda skupnega krščenja. Kajti s krstom človek ne postane samo ud vesoljne Kristusove Cerkve, ampak tudi ud krajevnih Cerkve. Med temi Cerkvami je pa še toliko razlik, nekatere so tudi verskega značaja, da ne bo še mogoče priti do skupnega obreda krščenja. Pri katoličanih in anglikancih je poudarek na tem, da človek po krstu postane ud katoliške obojane anglikanske Cerkve, pri protestantih je pa bolj naglašena krajevna pripadnost Cerkvi. Vsekakor je pa bil že velik korak k zblizanju storjen s tem, da so se vse krščanske Cerkve zedinile v tem, kar je za veljavnost krsta bistveno in da bodo potrdila o prejemu krstu veljala ne glede na to, katera krščanska Cerkva ga je izdala in v kateri od teh Cerkva je bil tisti človek krščen.

JUTRANJA MOLITEV

»Zjutraj... se je napotil na samotni kraj in je tam molil« (Mr 1, 35).

Navsezgodaj gre Kristus molit. Apostoli ga vidijo odhajati, a se morda delajo, da spijo. Pustijo Ga samega pri molitvi.

Ali smo mi kaj boljši? Ali kaj molimo zjutraj? Ali se vsaj pokrižamo: — ko vstanemo, — ko sedemo k zajtrku, — ko odhajamo na delo?!

Kako lep bi bil prizor:

apostoli ob Jezusu, ki molil! Vsaka maša je to: Jezus slavi in prosi svojega Očeta! Se mu znamo pridružiti?

KRATKE NOVICE

NACRTI ZA EVROPSKO VARNOST

Ze dalj časa zaseda v Helsinkih mednarodna konferenca veleposlanikov vseh evropskih držav, ki naj pripravi glavno konferenco za evropsko varnost. Poleg tega so zadnje čase v finski prestolnici zasedali še predstavniki medparlamentarne zveze.

V Zenevi se nadaljuje konferenca med vzhodom in zahodom za razorožitev v Evropi, ki zlasti zadeva ZDA ter ZSSR. V pripravi je tudi mednarodna konferenca o istem predlogu, ki naj ima po sovjetskem predlogu za sedež Dunaj in naj prispeva k postopnemu reševanju vprašanja. Vso to diplomatsko dejavnost je zdaj še bolj omogočil podpis mirovnega sporazuma o Vietnamu in s tem podprl nadaljnje sodelovanje med Vzhodom in Zahodom.

GRKI IZPUSTILI ITALIJANSKO JETNICO

Grške sodne oblasti so izpustile iz ječe italijansko jetnico, ki je bila pred časom skupno s Stathisom Panagulisom obsojena na daljšo kazen v grških zaporih. Lorna Briffa Cariglia je že zapustila grško ozemlje in se podala najprej v Švico, kjer so jo pričakali svojci. Od lanskega avgusta je že sedela v atenskih zaporih pod obtožbo prevratnega delovanja. Sodne oblasti so nato kazen spremenile v izgon iz države.

MAURICE SCHUMAN

Francoski zunanji minister M. Schuman je bil v zadnjih dneh na uradnem obisku v Bukarešti, kamor ga je povabil njegov romunski kolega Macovescu. Obisk francoskega diplomata kaže, da se Quai d'Orsay vedno bolj zanima za utrditev svoje prisotnosti v deželah vzhodnega bloka. To je dokazal nedavni obisk predsednika Pompidouja v Rusiji. Sedanjí Schumanovi pogovori v Bukarešti pa obenem razodevajo interes Francije za samostojno romunsko politiko v sklopu držav varšavskega pakta

Praznovanje sv. Tomaža Akvinskega v Ljubljani

Pretekli ponedeljek je ljubljanska bogoslovna fakulteta praznovala vsakoletni praznik svojega zavetnika sv. Tomaža Akvinskega. Slavje je imelo letos poseben pomen, ker je ljubljanski metropolit blagoslovil tudi novo dozidani del poslopja, v katerem ima fakulteta svoj sedež.

Ta dogodek je privabil zastopnike naših ljudi od vsepovsod. Prišli so iz obmejnih škofij Goriške, Tržaške, Koroške in iz Rima. Slavja so se udeležili tudi zastopniki katoliške bogoslovne fakultete iz Zagreba in pravoslavne fakultete iz Beograda. Vse tri škofije Slovenije so bile prisotne na

GORISKA MOHORJEVA DRUŽBA

Ljubka Sorli: Izbrane pesmi

SREDI ZIME

SREDI ZIME JE NA OKNU
NAGELJ ZACVETEL,
DA OB NJEM JE PLAHO PLAHO
ROZMARIN VZDRHTEL.

SREDI ZIME JE ZAPELA
PTICA RAZ DREVO.
RADA BI CEZ MRTVE GREDE
KVISKU, POD NEBO.

SREDI ZIME O POMLADI
SANJA MI SRCE —
CEZENJ SNEG OKOV LEDENI
TIHO, TIHO TKE...

slavju po svojih škofih, profesorjih, mnogih duhovnikih in bogoslovcih.

Spored slavja je obsegal najprej sv. mašo v stolnici, pri kateri so somaševali z metropolitom vsi drugi slovenski škofje razen pomožnega škofa Leniča, ki je na obisku pri izseljencih v Avstraliji, nekateri profesorji in slušatelji. Nadškof Pogačnik je imel lep govor o svetosti in učnosti sv. Tomaža, ki naj bo zgled vsem učiteljem in učencem bogoslovnih nauk. Nato je bil blagoslov nove stavbe in aka-

demija v avditoriju v pritličju iste stavbe. Slavnostni govor je imel škof dr. Grmič, bogoslovci pa so nastopili s petjem in glasbo. Med akademijo so bili proglašeni tudi trije novi doktorji bogoslovnih ved. Sledilo je slavnostno kosilo v škofijskem dvorcu. Na akademiji in na kosilu je bil navzoč tudi predsednik verske komisije za Slovenijo M. Bojc ter predsednika teh komisij za Ljubljano in občino. Nadškof in predsednik verske komisije sta si izmenjala zdravici ter oba voščila bogoslovni fakulteti obilo uspehov v utrjevanju Cerkve na Slovenskem ter v blagor vsega naroda.

Tudi mi se pridružujemo voščilom slovenski Cerkvi v domovini z željo, da bi sadovi znanstvenega dela fakultete razlili žarke bogoslovne znanosti tudi na zamejske Slovence.

Mednarodna zveza za obrambo jezikovnih kultur

Mednarodna zveza za obrambo ogroženih jezikov in kultur je ob 25-letnici italijanske ustave pripravila posebno spomenico, ki jo je poslala predsedniku republike ter predsednikom senata, poslanske zbornice, ministrskega sveta in vseh parlamentarnih skupin. V spomenici zahteva, naj italijanska republika izpolni obveznosti, ki jih vsebuje 6. člen ustave, ki pravi: Republika s posebnimi predpisi štiti narodne manjšine. Odbor v svoji spomenici posebej zahteva, naj se vsem narodnim manjšinam v državi zagotovi pouk v njih materinem jeziku v šolah vseh stopenj ter uporaba materinščine in javnem življenju kakor tudi, da smejo gojiti svojo narodno in jezikovno kulturo. Spomenica omenja vse narodne manjšine, ki bivajo v Italiji; to so: Albanci, Hrvati, Grki v južni Italiji; Francozi, Ladinci, Furlani, Nemci in Slovenci v severni Italiji; Katalonci in Sardinci na otokih ter cigani raztreseni po vsej državi. Spomenica posebej omenja Slovence v videmski pokrajini, ki ne uživajo še nobenih jezikovnih pravic.

Zloba in zavist ali gonja proti dr. Poštovanu

Kot smo že poročali je bil dr. Matej Poštovan po upokojitvi dr. Borisa Sanci- na imenovan za novega ravnatelja radijske postaje Trst A. K imenovanju smo mu iskreno čestitali, ker menimo, da ga res zasluži. Zgodilo pa se je, da so nekateri sprožili proti njemu nelepo gonjo v »Primorskem dnevniku«, tržaškem »Delu« in v komunističnem glasilu »L'Unità«. Noče- mo nastopiti kot branilci dr. Poštovana, ki se bo znal že sam braniti, in glavnega ravnatelja RAI-TV, ki je gotovo dobro premislilo, koga naj postavi na to mesto. Ker pa te polemike presegajo vse meje in kršijo osnovna načela časniarske etike ter politične borbe in kalijo slovo med Slovenci, čutimo dolžnost, da poštenu javnosti osvetlimo nekatera dejstva.

SVOJSTVENA »ZADRUGA«

Ob tem imenovanju se je ponovila stara burka, ki jo uganjajo zavistneži in politiki- kanti, če zasede za Slovence količkaj važ- no mesto nekdo, ki misli z lastno glavo in ima še »obtežilo« okolnost, da je krščan- skega prepričanja. Takoj stopi na delo »Zadruga zavistneži, lažimarksisti (pravi marksisti so bolj poštene) et &c«, ki priz- a detemu prilipi vsemogoče neresnične in krivične etikete, na stečaj odpre vrata na- padom, natolcevanjem, lažem in podtika- vanjem z željo, da ga uniči. V tem pri- meru smo slišali govorice, da je nastala lhta tudi zato, ker je glavno vodstvo usta- nove RAI-TV prekrižalo nakane ljudi, ki so izdelali načrt za razdelitev mest na radijski postaji v Trstu (kar nima zveze z osebo prof. Merkija, ki ga cenimo, ki pa bi ga radi drugi izkoristili za svoje po- sebnice namene). Po tem načrtu bi morali imeti slovenski demokrati le podrejena mesta ali pa nobena, v bodoče pa naj bi jim bila vrata na radio sploh zaprta. Dobili naj bi jih le kandidati ljudi, ki vo- dijo sedanjo gonjo. Ako bi se bilo to zgo- dilo, bi bilo vse mirno in tiho. Ker se ni, bi se morale o imenovanju (odnosno proti- njemu) izreči stranke, sindikati, organiz- acije, vse do otroških vrtcev. Ako bi veljala ta smešna in banalna zavistna domislica, bi morali dosledno razpisovati »plebiscite« za imenovanja in nastavitve pri tukajšnjih slovenskih časopisih, ustanovah, za profe- sorje, uradnike, vse do služiteljskega oseb- ja. Ali tako, ali pa dvojna mera.

ČE BI BIL KDO DRUG IMENOVAN

Če dr. Poštovan ne bi bil imenovan na to mesto, bi ne bilo več važna, da ni »z materinim mlekom sesal duha naše stvar- nosti«, takrat bi odpadel nesramno kri- vični in izmišljeni očetek »kolaboracioni- zma«, takrat bi mu morda celo priznali, da je naredil kaj koristnega za slovensko narodno skupnost v Italiji, za čimvečjo enotnost v tej skupnosti neglede na poli- tično-ideološke razlike, kakor tudi za iz- boljšanje odnosov z matično domovino, za dobre sosedske odnose med Italijo in Ju- goslavijo itd.

NI »DOMACIN«

Gabita se nam zlasti dva očitka poleg črne zavisti, ki iz obeh zatohlo zaudarja. Prvi je, da dr. Poštovan ni »domacin«. Dobro pa vemo, da je njegovo ime in delo povezano s tržaško slovensko radijsko postajo že od l. 1945 in da je v okviru možnosti ter institucionalne pristojnosti italijanske radiotelevizijske ustanove na- redil marsikaj koristnega za tukajšnjo stvar- nost, ki jo dobro pozna. Načelo, da je nekdo sposoben za neko mesto le, če je tam doma, je nevdružno v vsem kultur- nem svetu in ga zanikujejo tudi dejstva pri nas in onstran meje.

ZARJAVELA BOJNA SEKIRA

Naravnost žaljiv pa je očetek »kolabora- cionizma«. Ako bi bil dr. Poštovan tako hudoben, kot so njegovi obrekovalci, bi lahko brez težav branil svojo čast pred sodiščem. Znano je, da je bil od avgusta 1940 do pomladi 1945, ko so ga aretirali gestapovci, urednik katoliškega dnevnika »Slovenec« v Ljubljani. »Urejal« je prvo stran, to je zunanjo politiko, kjer je na ukaz okupacijskih oblasti kot vsi drugi listi v zasedeni Evropi objavljali uradna poročila agencij Stefani in DNB, ni pa hotel pisati samostojnih člankov, da se je izognil hvaljenju fašistov in nacistov. Na prošnjo celice OF v podjetju, kjer je de- lal, je veliko tvegalo, ko je z grožnjami po telefonu nekemu funkcionarju politične po- licije rešil več ljudi, ki so bili že določeni za transport v Dachau ali Ravensbrück (med njimi tiskarski stavec Srečko Zu- mer in sorodnica (mati ali sestra) parti- zanskega pesnika Mateja Bora). Po uporu v Varšavi je bil kot edini urednik »Slo- venca« klican v skupini 12 vidnejših ljub- ljanskih protinacističnih osebnosti h ge-

neralu Rupniku, ki jim je zagrozil, da bodo odgovarjali kot talci, če se kaj po- dobnega zgodi v Ljubljani. Deset dni pred koncem vojne so ga aretirali gestapovci pod obtožbo, da je po telefonu grozil na- čelniku ljubljanske politične policije — ker je Gestapo prisluškovala —, da je na pomlad 1941 tik pred vojno v nekem članku obsodil preganjanje Judov, da je imel stike s svakom dr. Miho Krekom, ki je bil med vojno podpredsednik jugoslo- vanske begunske vlade v Londonu, in da je sodeloval z anglofili za zrušenje naci- stičnega rajha. Določeno je bilo, da ga bo na koncu zaslišal še general Rösener, na- kar bo prejel zaslužno kazen. Takrat pa je na srečo bilo v Italiji podpisano pre- mirje, Rösener je bil zaposlen s pripravami za beg in dr. Poštovana so zaprli v bunker v nekdanji umobolnici na Poljan- skem nasipu, kjer so bili Vito Krajgheer, Malahovska in še okrog 15 drugih vidnih predstavnikov Osvobodilne fronte. Sele po- zneje je zvedel, da bi moral biti skupno z njimi ustreljen. Po naključju je pa bil rešen, ker so ga zaradi zastrupljenja že- lodca poslali v bolniško sobo na pregled ravno ta čas, ko so gestapovci in policisti tik pred pobegom omenjeno skupino v naglici odpeljali in jo postrelili, kar pa je dr. Poštovan zvedel šele pozneje. Ta- krat je mislil, da so jih izpuščili na svo- bodo, in je protestiral, zakaj niso spustili tudi njega.

PRIŠEL JE V TRST KOT TOLIKO DRUGIH

Če je bilo tako, smo ga vprašali, zakaj je potem zapustil Ljubljano, ko je prišel na svobodo. Odgovoril je, da je imel na prigrivanje prijateljev OF v podjetju trden namen ostati v Ljubljani. Ko je bil zaprt z Vitom Krajgheerjem, pa mu je ta rekel, da ve vse, kar je delal med vojno. Nimaš krvavih rok, nisi nas izdal, čeprav si marsikaj vedel, nisi sodeloval z okupa- torjem, toda malo se boš pokoril zato, ker nisi bil pri nas organiziran. Zato sem se odločil, je rekel našemu dopisni- ku, da se z ženo za nekaj časa umaknem, ko se položaj pomiri, pa grem domov.

Takšno delo ni bilo nikakšno sodelova- nje z okupatorjem in zato so zadevni očit- ki skrajno hudobni in krivični. Dr. Pošto- van je potem prišel v Trst in se ni pri- družil politični emigraciji, ampak se je vključil v tukajšnjo narodno skupnost, za katero je napravil marsikaj koristnega.

Slovenski katoličani v Italiji smo mu za to delo hvaležni ter smo čutili dožnost, da mu napišemo te besede v priznanje in obrambo.

Opomba ured. K temu članku, ki smo ga prejeli iz Trsta, še tri naša vprašanja:

1. Če bi sprejeli tezo, da sme biti v Trstu na važnih mestih samo »kdo je z mate- rinim mlekom sesal duha naše stvarnosti«, koliko ljudi bi moralo zapustiti vodilna mesta pri SKGZ, začeti pri Borisu Ra- cetu? Ali ste jih prešteli? In pri SG in pri GM? In še kje drugje. Ali pustimo to. Slovenci so, zato smejo za Slovence delati.

2. Ali je še kak vidnejši demokratično in zlasti krščansko čuteč človek na Trža- škem, ki mu niste še očitali »kolabora- cionizma«? Ali ni bil pok. msgr. Jakob Ukmar na tej listi prvi, ki ga je ob bir- movanju v Istri OZNA hotela umoriti?

3. Zato še zadnje vprašanje: Ali bi ne bilo veliko pametnejše, da pokopate to zarjavelo bojno sekuro in skušate biti v resnici napredni, kot se sami nazivate? Novi časi zahtevajo nove prijeme, zlasti ko gledamo, kako raste novi resnični fa- šizem.

Koncert božičnih pesmi v Slovenski Benečiji

V nedeljo 21. januarja je tržaška Zveza cerkvenih pevskih zborov ponovila letošnji koncert božičnih pesmi v Lazah blizu Lan- darja. Mala vasica je na hribočku, odkoder je lep razgled po Nadiški dolini. Cerkev je posvečena sv. Antonu Padovanskemu, a nad glavnimi vrati je kip sv. Antona Puščavnika. Zato so imeli v vasi farni pra- znik v čast sv. Antonu. Cerkev je dobro oskrbovana in ogrevana.

Spored pesmi je bil isti, kot v Trstu pri Sv. Antonu, razen dveh pesmi, v ka- terih nastopajo solisti. Ti pojejo tudi pri ekumenskem zboru, ki je preteklo nede- ljo pel pri vzhodni liturgiji v Cerkvi Ma- rijinega brezmadežnega spočetja v Trstu. Petje je vodil Janko Ban, mirno in sigurno.

Udeležba je bila zadovoljiva. Upravitelj župnije se je zahvalil za nastop, ki je nu- dil lepo doživetje. Obenem pa je povabil svoje farane, naj se bolj oklenejo petja, saj je bilo nekdanj zelo razvito.

Cerkev je bilo nekoliko hladno, so se pevci ustavili sredi vasi in zapeli vrsto narodnih pesmi. Prijetno presenečenje pa smo doživeli v gostilni v Tarčetu. Ob do- bri kapljici so se odprla grla in petja je bilo nič koliko. Ko smo odhajali, so pa domači fantje zapeli vrsto slovenskih in furlanskih narodnih pesmi. Peli so mehko in ubrano. Zares smo jih bili veseli. Če med mladimi fanti tako živi naša pesem, potem tudi zavest pripadnosti k slovenski skupnosti ne bo umrla.

Vprašali smo domače duhovnike, če so z uspehom letošnjega božičnega koncerta zadovoljni. »Da, zadovoljni smo in želimo, da se drugo leto spet vrnete!« so nam odgovorili. Naši pevci pa pravijo, da se jim je obisk v Benečiji tako priljubil, da bi jim kar nekaj manjkalo, če bi odpadel koncert božičnih pesmi v Benečiji.

Se to povem, da so beneški duhovniki poskrbeli za lepe dvojezične lepake, ki so bili nalepljeni po bližnjih vaseh in so opozarjali na božični koncert.

Stanko Zorko

Marijin dom v ul. Risorta

Odbor za verska predavanja naznanja, da bodo v Marijinem domu, ul. Risorta 3, sledeča predavanja, na katerih bo govoril dr. Franc Rodé, profesor na bogoslovni fakulteti v Ljubljani:

v petek 9. februarja ob 20. uri: »Moderna znanost in bivanje Boga«;

v petek 16. februarja ob 20. uri: »Pan- teistični in materialistični poskus rešitve problema, ki ga stavi obstoj vesolja«;

v petek 23. februarja ob 20. uri: »Vzroki modernega ateizma«.

Tudi v marcu bodo tri predavanja. Ene- ga bo imel dr. Ivan Tomšič, profesor za meddržavno pravo na univerzi v Ljubljani, in dve predavanji bo imel dr. Anton Strle, profesor na bogoslovni fakulteti v Ljub- ljani.

Slavosni koncert Glasb. Matice

V soboto 20. januarja je bil v Kulturnem domu v Trstu slavosni koncert, s kate- rim je orkester Glasbene Matice proslavil 20-letnico svojega delovanja. Ob priliki je sestavljalo orkester skoraj petdeset čla- nov. Pod vodstvom dirigenta Oskarja Kju- dra so izvajali Beethovnovi skladbi uverturo Egmont in Romanco v g-duru ter simfonično pravljico Prokofijeva Peter in volk, pod vodstvom Janka Bana pa Li- povškovo skladbo Osamljena. Kot solisti

so nastopili mezzasopranistka Alenka Der- nač, violinist Črtomir Šiškočič in gledali- ški igralec Jurij Guštin kot recitator.

Koncertu so sledili priložnostni nagovo- ri predsednika upravnega odbora GM Du- šana Hreščaka, predstavnika SKGZ Miro- slava Košute in podpredsednika ZKPO Slovenije Andreja Ujčiča.

Premiera Slov. amat. gledališča

Slovensko amatersko gledališče sestav- ljajo mladi, ki jih veže ljubezen do odrske umetnosti. Ansambel odlikuje velika po- žrtvovalnost, saj naredi vse sam. V krat- ki dobi od ustanovitve je dosegel že vrsto uspehov.

V petek 19. januarja je bila v dvorani »Ivan Cankar« pri Sv. Jakobu prva pre- miera v tej sezoni. Ansambel SAG je za- igral pod režijo Sergija Verča Javorškovo farso »Povečevalno steklo«. Občinstvo je delo ugodno sprejelo, zelo pohvalno se je izrazil tudi avtor Jože Javoršek, ki je bil prisoten na premieri.

Spremembe v vodstvu

Slovenskih tržaških skavtinj

Ob začetku letošnjega delovnega leta se je dosedanj asistent in vsestranski pod- pornik organizacije tržaških skavtinj, dr. Jože Prešeren, sklenil umakniti s svojega mesta. Začasno je njegovo službo sprejel g. Dušan Jakomin.

Dr. Prešeren je bil od ustanovitve dalje (leta 1958) duhovni voditelj tržaških skav- tinj. Pravzaprav je bila ustanovitev sama njegova zamisel. V prvih časih ni bil samo duhovni asistent, ampak voditelj in usmer- jevalec celotnega delovanja organizacije. Kadarkoli je bilo treba, jo je tudi denarno podprl. V domu na Škorklji je uredil dve skavtski sobi, kapelo in igrišče, podstrešje pa je postalo shramba za šotore in drugo taborno opremo. Z isto velikodušnostjo in prizadevnostjo je v tistih letih priredil Skavtski priročnik.

Ko se je začela organizacija uspešno širiti, je dr. Prešeren neutrudno spodbujal starejše članice, naj poglobljajo svoje znan- je o skavtizmu in naj se posvečajo mlajšim. Z novimi voditeljicami se je ta- ko krog vodstva precej razširil in organi- zacija je prešla iz začetniške faze v dobo izboljševanja kvalitete. V novem Mariji- nem domu v ul. Risorta so skavtinje dobile na razpolago sobo, kjer so si mogle ure- diti sedež. Tudi zamisel izdajati skavtski list za Tržaško je postala s tem ures- ničljiva.

Slovenske tržaške skavtinje se zavedajo, koliko časa, denarja in moči je dr. Pre- šeren žrtvoval za njihovo organizacijo in so mu za vse to hvaležne. Istočasno pa si želijo, da bi se z novim asistentom vne- ma za skavtsko idejo še bolj razživela in da bi doprinesla čim več koristi v našo družbo.

Zavarovalnica goveje živine v Bazovici slavi 75-letnico

V nedeljo 21. januarja je Zavarovalnica goveje živine v Bazovici pri Trstu imela 75. občni zbor in tako proslavila 75 let svojega neprekinjenega delovanja. Ta slavnost je toliko bolj pomembna, ker je ba- zovška zavarovalnica v teku svojega ob- stoja zdržala vse politične vihere in vztraj- no reševala s svojo odlično organizacijo živinorejo v Bazovici, Padričah in Gropa- di. Zrasla je iz potreb samih živinorejcev in v tem je glavni razlog za njeno stalnost in trdnost.

Občnega zbora so se udeležili številni člani, ki so pazljivo sledili poročilom pred- sednika Zora Grgiča, tajnika Ivana Križ- mančiča in blagajnika Edvarda Grgiča. Navzoč je bil tudi zastopnik Zveze nepo- srednih obdelovalcev iz Trsta inž. Janko Košir, ki je ob tej priložnosti poleg po- zdravov svoje organizacije poudaril nu- nost obstoja in razvoja živinoreje ter po- dal nekaj važnih pojasnil o zakonih, ki so stopili v veljavo z letošnjim letom in zadevajo tudi kmečke družine. Dr. Marjan Gregorič kot predstavnik Združenja rejcev iz Trsta, je omenil važno nalogo, ki jo epravlja ta organizacija za razvoj živino- reje in razložil načrte za njeno bodoče delovanje. Občni zbor je izrekel zaupnico dosedanjemu odboru in mu poveril vo- dstvo tudi za prihodnjo poslovno dobo.

Vsi želimo, da bi zavarovalnica tudi v bodoče tako uspešno delovala kot doslej in pritegnila v svoj krog nove člane ter razširila svoj delokrog tudi po drugih vaseh na Tržaškem.

Ljudje

Danilo Merlak, basist ljubljanske Opere, doma iz Škedenja, je slavil 25-letnico umet- niškega dela.

Josip Tavčar, znani tržaški dramatik, je napisal novo radijsko igro »Slovenska ba- lada«, ki jo je prenašal radio Trst A v četrtek 18. januarja.

Izmišljena bomba na šoli

V soboto 20. januarja ni bilo pouka na slovenskem trgovskem zavodu in na lice- jih zaradi neljubega dogodka. Malo pred začetkom pouka je neznanec telefoniral v tajništvo trgovskega zavoda »Z. Zois« in sporočil, da je v šoli bomba. Dijaki so se zato zbrali na dvorišču in izpraznili so tudi oba liceja. Policija je pregledala obe poslopji in ugotovila, da je bilo sporočilo izmišljeno. Med tem pa je poteklo precej časa, zato so dijaki odšli domov.

Dogodek ni nov za Trst, saj se je pri- petil že na nekaterih italijanskih šolah. Vendar se spomnimo, da so nastavili pred leti na slovenskem učiteljsku bombo, ki ni esklodirala le po srečnem naključju.

Tudi v Gorici se je nekdo »pošalil« s podtaknjeno bombo na raznih italijanskih šolah, ki je pa seveda ni bilo.

Slovenski kulturni klub

V ul. Donizetti 3/1 smo v soboto 27. ja- nuarja imeli na sporedu film E. Olmija »Delovno mesto« (Il posto). Film je social- ne vsebine in psihološko poglavljen. Mor- da je dogajanje samo po sebi enolično, vendar je podoba resničnosti. Tako je tudi življenje v Milanu, kamor se vsak dan vo- zi reven fant s podeželja, da si prisluži bomo mesečno plačo. Največja vrednota tega filma je prav v dognanem podajanju morečega brezizraznega vzdušja, ki je zna- čilno za industrijska mesta, ter v trpkem humorju, ki prikazuje napeto prežanje na vsako prosto delovno mesto.

Prihodnjo soboto 3. februarja bo naš gost dr. Francé Vodnik iz Ljubljane, kri- tik, esejist, literat ter vsestransko razgle- dan in aktiven Slovenec. Večer bo potekal takole: najprej bo Ivo Jevnikar predstavil dr. Vodnika. Zatem bo debata, a vpraša- nja bomo zastavljali mi sami. Glavna te- ma je: mladina in narodnost, kultura, re- ligija ter druga vprašanja ki zanimajo mladino. Vabljeni v velikem številu!

Redna seja Slov. skupnosti

Na redni tedenski seji se je 24. januarja sestel izvršni odbor Slovenske skupnosti. Seje sta se udeležila tudi predsednik sveta dr. Harej ter pokrajinski odbornik inž. Sosič.

Večji del seje je izvršni odbor posvetil vprašanjem, ki zadevajo ustanovitev gor- skih skupnosti ter kraških rezervatov. Do- končno stališče o teh problemih je izvr- šni odbor sklenil izdelati na podlagi štu- dijskih izdelkov priznanih strokovnjakov, na katere se je izvršni odbor obrnil s tem v zvezi.

Na seji je bil govor tudi o bližnji raz- pravi v tržaškem občinskem ter pokrajins- kem svetu. O tem sta poročala dr. Dolhar in inž. Sosič. Slednji je seznanil izvršni odbor Slovenske skupnosti posebej o na- kupu s strani pokrajinske uprave ustrezne hiše v Repnu, ki bo preurejena v kraški muzej. Omenil je še nekaj drugih zadev, med njimi tudi ugodni zaključek večletnih naporov za izplačilo odškodnine mačkov- ljanskim lastnikom, ki so bili oškodovani z gradnjo pokrajinske ceste.

★

LJUBLJANSKA TV

Spored od 4. do 10. februarja 1973

Nedelja: 8.55 Po domače. 9.20 Mestece Peyton. 11.00 Otroška matineja. 12.20 St. Anton - Slalom za moške. 16.15 Košarka C. Zvezda: Partizan. 18.05 Jumbo Jet - dok. film. 18.55 Gonja - Serijska oddaja.

Ponedeljek: 17.45 Zvonček Palček. 18.30 Gvajana, dežela voda. 20.35 V. Zupan: »Atentator in kralj«. Drama. 21.45 Kulturne diagonale.

Torek: 17.45 Pape s trobento. 18.30 Od zore do mraka. 19.20 Prehrana dojenčkov. 19.20 S kamero po svetu: Bangladeš. 20.35 Pogovor s Slovenci v Italiji. 21.35 Ko- lumbovci - 5. del.

Sreda: 17.30 Mačkon in njegov trop. 18.10 Na sedmi stezi. 18.30 Znanstvene metode v ekonomiki. 19.00 Prešernova proslava. 20.35 Zdravica. 20.45 Koncert. 21.30 Köln: Umetnostno drsanje parov.

Četrtek: 17.35 P. Golja: Jurček. 18.30 Dru- ščina Jehu. 18.55 Zadnji Vikingi. 20.40 Ce- trtkovi razgledi. 21.40 Köln: Umetnostno drsanje.

Petek: 16.45 Smuk za ženske. 17.45 Veseli tobogan: Črenšovci. 18.40 Voljzorni proble- mi. 18.50 Pet minut za boljši jezik. 19.00 Kratk film. 19.15 Naš ekran. 20.30 Dokum. film. 21.10 Köln: Umetnostno drsanje.

Sobota: 16.30 Košarka Lokomotiva: Ze- lezničar. 18.15 Kraljevič in berač. 18.45 Filmska burleska. 20.35 Arsene Lupin. 21.25 Köln: Umetnostno drsanje.

Igralci komedije »Srečni dnevi« z režiserjem Aleksijem Pregarcem ob prvem nastopu v Katoliškem domu v nedeljo 14. januarja 1973

Peč

Pred kratkim smo pospremili k večnemu počitku najprej Ano Humar poročeno Čevdek, štirinajst dni za njo pa je odšel še njen mož Jože. Pokojni Jože je bil pristna domača in zdrava grča; ni bil namreč samo najstarejša oseba na Peči, temveč tudi v celi sovodenjski občini. Dopolnil je namreč že 93. leto in bi bil gotovo ućakal tudi sto let, ko bi se bil bolj pazil. Toda bil je zmeraj kakor »fant«, tudi v hudi zimi je v samem suknjiću pešal s Peči v Rupo.

V mladih letih je Jože Čevdek zahajal k pevskega zboru v Sovodnje. Pozneje se je z vso ljubeznijo posvetil družini in svoji zemlji. Kljub številnim tragičnim dogodkom, ki so ga zadeli (leta 1943 sta mu v cvetu let umrla hči in sin), je ohranil veder in vesel značaj; do zadnjega je ho-

dil v cerkev in seveda tudi rad pokukal v gostilno zaradi družbe.

Vsem nam je zapustil svetel zgled ljubezni do dveh najdražjih svetinj, ki bi nam morale biti vsem tudi danes pri srcu, to je do vere in do slovenske besede.

Sinu Viktorju in družini izrekajo prijatelji globoko sožalje.

Doberdob

V nedeljo 4. februarja ob 17. uri bo nastopila v župnijski dvorani amaterska dramska skupina SKAD-a iz Gorice s komedijo »Srečni dnevi«.

V nedeljo 21. januarja smo spremili k večnemu počitku vaščana Franca Ferletiča, ki je po daljši boleznii umrl v bolnišnici v Trzinu. Pogreba se je udeležilo veliko številu ljudi. Svojem izrekamo iskreno sožalje.

nicah telovadnice. Prav lahko bi se namreč pripetila nevarnost, da se fantje borijo za našo skupnost, ki je v celoti odsotna zaradi nujnih opravkov.

m. v.

(r+r)

»Olympia« pred začetkom prvenstva

Z zaključkom turnirja »Pokal Olympia« in z zadnjimi treninji v tem tednu je minil čas pripravljanja za naše odbojkarje. Treba je zabeležiti, da smo v omenjenem turnirju zasedli zadovoljivo drugo mesto za Auroro. Odnegli smo lep pokal. Zmaga nam je ušla, ker smo vzeli tekmo morda predvsem kot vajo.

Vsekakor pa je to mimo in zdaj lahko čakamo po treh in več mesecih pripravljanja, na prave sadove našega truda, ki naj pridejo iz prvenstva v I. diviziji. Naše upanje in namen sta v tem, da zmagamo. Postavili smo na noge moštvo, ki je v se-

OBČNI ZBOR

DRUŠTVA »MIRKO FILEJ« - GORICA

bo v ponedeljek 12. februarja ob 20. uri v prvem sklicanju in ob 20.30 v drugem sklicanju v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici s sledečim programom:

1. Poročila odbornikov
2. Sprememba pravil
3. Volitev novega odbora
4. Slučajnosti

Vabljeni vsi člani in prijatelji društva.

danjem trenutku v Gorici najmočnejše. Za takle športni rezultat smo redno vadili po trikrat in tudi štirikrat na teden. Poleg tega smo se udeležili dveh turnirjev z odličnim uspehom (dva pokala za 1. in 2. mesto) in odigrali večje število prijateljskih tekem.

Prvenstvo I. divizije se bo torej pričelo v soboto 3. februarja. Olympia bo igrala doma v telovadnici »Valletta del Corno«, ob 21. uri proti moštvo »Ginnastica« iz Pordenona. Od tega prvega srečanja je verjetno odvisen uspeh v ostalih in sam naš cilj v tej sezoni: ponovni vstop v D ligo, iz katere smo lani potihoma izpadli. Potihoma zato, ker se mnogi med nami ne zavedajo, kaj pomeni Olympia kot slovensko moštvo v italijanskem okolju.

Povzamem to, kar smo povedali v decembrski »Mladinski prilogi« tega lista, namreč, da se Olympia bori za slovensko manjšino, ki je nekaj živega in konkretnega. Zato upamo, da bo ta manjšina zaživela in se konkretizirala tudi na stop-

Delovanje SDZ v Gorici v letu 1972

Ob koncu starega oziroma v začetku novega leta delajo navadno vsi obračune o izvršenem delu. Zlasti so pri tem zainteresirane organizirane skupine ipd. Zato smo se obrnili tudi do naše osrednje politične organizacije, Slovenske demokratske zveze in pri njenem vodstvu prejeli glavne podatke o delu v prejšnjem letu.

Celotno delovanje SDZ je razvidno tako s političnega kot z upravnega vidika. Na prvem področju imamo predvsem v mislih delovanje za priznanje splošnih manjšinskih pravic, stike z drugimi vsehdržavnimi strankami, pobude za stik z vladjo in široko povezavo z ostalimi slovenskimi demokratičnimi silami v zamejstvu. Upravno delovanje pa obsega v glavnem občinsko in pokrajinsko področje ter pobude in delo izvoljenih predstavnikov v teh predstavniških telesih.

Prejšnje leto je bilo tudi za SDZ politično precej razgibano. Začelo se je v znamenju napovedanih predčasnih volitev in s tem postavilo tudi politične sile pred odgovorne naloge. Goriška SDZ je v povezavi s Slovensko skupnostjo v Trstu ves ta čas vzdrževala potrebne stike z deželnimi in pekrainjskimi vodstvi Krščanske demokracije in socialnih demokratov. Slo je namreč za izbiro pravilne usmeritve pri parlamentarnih volitvah. Pri vsem tem se je SDZ tudi posvetovala s svojimi volivci za dokončno odločitev. Seznanila jih je z vsebino razgovorov s prej omenjenimi strankami in na tej podlagi sprejela dokončni sklep o podpori izrazito demokratičnim strankam, in sicer Krščanski demokraciji (kot že pri preteklih parlamentarnih volitvah) in v podrejeni vrsti socialnim demokratom. KD je namreč potrdila svoje obveznosti in politično voljo za reševanje naših manjšinskih vprašanj. V tem smislu se je prav tedaj izrazil ministrski predsednik Andreotti v razgovoru z delegacijo SDZ. Omenimo naj še, da je Andreotti še kot načelnik poslanske skupine KD sporočil goriški SDZ v odgovor na poslano peticijo, da bo krščansko-demokratska skupina poslanske zbornice »pozorno proučila omenjeni dokument«. Zato

„Mladika“ št. 12

Sredi januarja je izšla 12. številka tržaške »Mladike« za leto 1972. Ker je bila namenjena za božične praznike, ima nekaj lepih pesmi in v novem letu Milene Merlakove. Pesmi so primerne, toda ne za drugo polovico januarja, ko smo dobili v roke Mladiko. Menim, da bi uredništvo moralo v letošnjem letu odpraviti take »anahronizme« in bolj korakati vstric z letnimi in liturgičnimi časi.

V ostalem je revija pestra in zanimiva. Uvodni članek »Dokazali smo voljo do življenja« je napisal dr. Drago Stoka. Članek je trezen in napisan s mero optimizma o življenju naše manjšine. Sledi črtica Borisa Pangerca »Trinožnik na vrzeli«. Obravnava problem odtujevanja mladine kmečkemu delu. Dr. Anton Kacin je napisal članek o pok. dr. Andreju Pavlici, goriškem duhovniku in narodnem delavcu. Tanja Rebulova opisuje svojega deda Jakoba, Martin Jevnikar pa nadaljuje svoje orise zamejskih in zdomskih literatov. To pot je na vrsti Alojz Rebul. Poleg tega ima isti avtor še članek ob 120-letnici Mohorjeve družbe. Po svoje važen je članek dr. E. Vršaja o »Gospodarskem programiranju dežele«. Premalo poznamo delovanje naše avtonomne dežele in se zato tudi premalo poslužujemo ugodnosti, ki jih nudijo razne deželni zakoni. Poleg teh imamo še razne priložnostne članke in poročila.

Slovenska restavracija v Rimu sprejme v službo gostinsko osebje

V bližnji bodočnosti bo v Rimu odprta slovenska restavracija; za njeno uspešno delovanje potrebujemo sledeče osebje:

- direktorja restavracije z večletno prakso in znanjem tujih jezikov;
- šefa kuhinje, sposobnega in večjega slovenske in jugoslovanske kuhinje;
- dekleta za strežbo;
- pomivalno posode;

Poleg plače pritiče osebju hrana in stanovanje. Ponudbe z življenjepisom in ostalimi podatki pošljite na: Hotel BLEDE, via S. Croce in Gerusalemme 40, 00185 Roma.

RADIO TRSTA

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 4. do 10. februarja 1973

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mladinski oder: »Pastirji severnih jelenov«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Nepozabne melodije. 12.00 Kdo, kdaj, zakaj... 15.40 Popoldanski koncert. 17.30 »Truplo med namak«. Roman. 19.30 Kratka zgodovina ital. popevke. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 19.30 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi.

Torek: 11.35 Pratika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 18.55 Ubaldo Vrabec. 19.20 Za najmlajše. 20.35 A. Bargomiški: »Kameniti gost«, opera.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncert. 19.15 Higiiena in zdravje. 19.25 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.20 Za vašo knjižno polico.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Skladatelji naše dežele. 19.10 Furlanija in Julijska krajina. 19.25 Za najmlajše: Pisani balončki. 20.35 »Krst pri Savici«. Drama D. Smoleta.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 19.10 Priporočniki naše dežele. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Družinski obzornik. 19.25 Revija tržaških cerkev. pevskih zborov 1972. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Stare slovenske ljudske igre: »Slavomil in Jovana«. Drama.

ZA KMETOVALCE

Kmetijski tečaji na Tržaškem

Dva pomembna tečaja iz varstva rastlin, ki potekata v Repnu in Trebčah, se bližata koncu. Oba tečaja obiskuje polno število udeležencev, ki z zanimanjem sledijo predavanjem o rastlinskih boleznih in škodljivcih ter še posebno o protizadavskih sredstvih. Tečajniki so prejeli ustrezne knjige z barvnimi slikami, ki omogočijo razumljiv in nazoren pouk. Poleg tega lahko opazujejo številne projekcije slik iz tega predmeta. Zelo koristni so tudi podatki, ki si jih pridno zapisujejo v svoje zvezke. Na kraju tečaja bo v navzočnosti komisije kratek izpit, na katerem se bodo mlajši in starejši učenci prav gotovo dobro odrezali.

Nedavno se je pričel nov tečaj za kmečke žene v Slivnem (občina Devin-Nabrežina). Udeleženke z zanimanjem sledijo predavanjem ge. Marije Ožbič, ki obravnava razne praktične probleme kmečke gospodinjke kot je prehrana, higiena, prva pomoč, nega otrok, ureditev doma in še drugo, kar jih zanima. Tudi ta tečaj traja 30 dni in udeleženke prejmejo potrebna učila. Vsi tečaji so prirejeni pod pokroviteljstvom Zveze neposrednih obdelovalcev iz Trsta.

Inž. Janko Košir

OBVESTILA

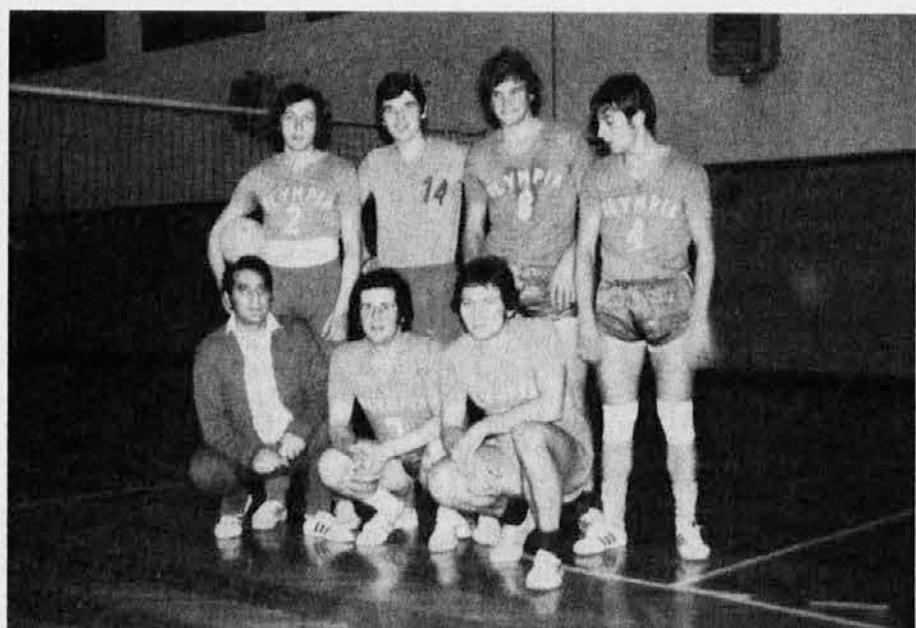
Mesečna maša za cerkveno edinost v Trstu v ponedeljek 5. februarja ob 18.30 v kapeli Marijinega doma v ulici Risorta. Sledil bo ekumenski razgovor.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpeca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 8% davek za registrski urad.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Starejši igralci Olympije. Od desne: P. Tommasi, M. Spacapan, M. Černic, M. Krammer; klečijo: V. Antonič, B. Soban in trener R. Leotta. Na sliki manjkajo trije igralci: S. Komjanc, F. Nardin in I. Susić